

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 712/06
16.05.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Надежде Радевић, Слободана Спасића, Љиљане Ивковић-Јовановић и Снежане Андрејевић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, коју заступа АБ, адвокат, против тужене Ординације опште стоматологије "ББ", власника ВВ, коју заступа БА, адвокат, ради поништаја одлуке о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Округног суда у Београду Гж. I бр. 1074/05 од 07.10.2005. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2006. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Ревизија тужиље изјављена против решења Округног суда у Београду Гж. I бр. 1074/05 од 07.10.2005. године ОДБИЈА СЕ као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Петог општинског суда у Београду П 1 бр. 163/04, од 25.11.2004. године одбачена је тужба за поништај одлуке тужене од 18.04.2002. године, којом је тужиљи отказан уговор о раду код тужене са даном 18.04.2002. године, као неблаговремена, а тужиља обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 35.400,00 динара.

Решењем Округног суда у Београду Гж. 1 бр.1074/05 од 07.10.2005. године, жалба тужиље је одбијена као неоснована, а првостепено решење потврђено.

Против наведеног другостепеног решења тужиља је изјавила благовремену и дозвољену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правилност побијаног другостепеног решења на основу члана 400. став 1, у вези члана 386. ЗПП ("Службени лист СФРЈ" бр. 4/77...) који се примењује на основу члана 491. став 1. и 4. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04) и установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је дана 18.04.2002. године донела одлуку о отказу уговора о раду, којом је констатовано да тужиљи престаје радни однос код тужене закључно са 18.04.2002. године. Ову одлуку тужиља је примила 19.04.2002. године.

Одредбама члана 122. став 1. и 2. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 70/01 и бр. 74/01) предвиђено је да против одлуке којом је повређено право запосленог или кад је запослени сазнао за повреду права, запослени или синдикат ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом. Рок за покретање спора је 15 дана од дана достављања одлуке, односно сазнања за повреду права. У конкретном случају, обзиром на датум када је тужиља примила одлуку тужене, рок је истицао 06.05.2002. године. Тужиља је предала тужбу на пошту препорученом пошљиком дана 07.05.2002. године, што значи по протоку законског рока. Због тога је тужба правилно одбачена као неблаговремена.

Ревизијски наводи нису основани.

Рок за подношење тужбе у радном спору је материјално правни преклузивни рок чијим протеком радник губи право да тражи судску заштиту. На рачунање таквог рока не примењују се одредбе члана 112. став 4. ЗПП. Зато је без утицаја околност што је задњи дан рока пао на дан када суд не ради (Ускрс), јер се не може продужити до истека првог наредног радног дана, како то сматра ревидент.

Неосновано је и позивање ревидента на одредбе члана 165. став 5. сада важећег ЗПП којим је предвиђено да се одредбе става 4. тог члана (које су идентичне ставу 4. члана 112. бившег ЗПП), примењују и на рок у коме се по посебним прописима мора подићи тужба, као и на рок застарелости потраживања или неког другог права, пошто раније важећи Закон о парничном поступку који се овде примењује, такву одредбу није садржао.

Пошто не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози на које Врховни суд пази по службеној дужности одлучено је као у изреци на основу члана 393, у вези члана 400. став 4. ЗПП.

Председник већа – судија,

Драгиша Слијепчевић, с р

драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

нн